

MANIFEST DEL 8 DE MARÇ DE 2015

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

En aquest 8 de març, un dels més difícils dels últims temps, des del Consell de la Dona de Dénia, volem alçar la nostra veu perquè la paraula IGUALTAT ressoni en tots i cadascun dels racons del nostre país. Perquè la igualtat entre dones i hòmens, és un principi constitucional i un dret fonamental, que constitueix un valor capital, ja que sense dones no hi ha democràcia. Amb la finalitat que es complisca plenament, aquest dret no sols ha de ser reconegut legalment, sinó que, a més a més, s'ha d'exercir efectivament i implicar a tots els aspectes de la vida: polítics, econòmics, socials i culturals.

A pesar dels nombrosos exemples d'un reconeixement formal i dels progressos realitzats, la igualtat entre dones i hòmens en la vida quotidiana encara no és una realitat. En la pràctica, dones i hòmens no gaudeixen dels mateixos drets. Persisteixen desigualtats, que són el resultat d'estructures socials que es fonamenten en nombrosos estereotips presents en la família, l'educació, la cultura, els mitjans de comunicació, el món laboral i l'organització social. Molts camps en els quals és possible actuar, adoptant una nova aproximació i duent a terme canvis estructurals.

Les autoritats locals, que són les esferes de govern més pròximes a la població, representen els nivells d'intervenció més adequats per a combatre la persistència i la reproducció de les desigualtats i per a promoure una societat verdaderament igualitària.

És per aquest motiu que des del Consell de la Dona i l'Ajuntament de Dénia volem continuar emprenent accions concretes a favor de la igualtat entre dones i hòmens.

Hui celebrem el vigèsim aniversari de la IV Conferència mundial de la Dona, celebrada en Beijing el 1995, i després de més de 100 anys de celebració del Dia Internacional de la Dona, podem observar que la realitat de les dones del planeta, presenta dues cares. Per una banda, la de milions de dones que no són ames del seu cos i pateixen múltiples violències; la de milers de dones amb treballs precaris, sense horaris, sense drets i per un salari de subsistència; la de milers de dones que carreguen amb les tradicions culturals i religioses més abusives que les mutilen genitalment i les sotmeten a la voluntat dels seus marits; la de milers de dones i xiquetes que són traficades i explotades sexualment cada dia; la de milers de dones que lluiten i s'organitzen per a aconseguir llibertats i drets que li són vetats pel fet de ser dones.

L'altra cara de la realitat és la de milers de dones que ja han aconseguit drets. S'ha aprovat una Constitució que reconeix la igualtat davant la llei entre dones i hòmens, com un dels principis de l'ordenament jurídic. Tenim accés a l'educació, som responsables legals de la nostra vida, mèrits i circumstàncies. Hem aconseguit regular la decisió de parir amb llibertat, sense sentir-nos culpables i sense que siguem percebudes per la societat com a delinqüents i amorals. Hem aprovat una Llei d'Igualtat que obliga a totes les institucions a equiparar les nostres condicions laborals i professionals. Ens sobra la preparació per a estar en els òrgans de poder dels diferents organismes. Arrere queda la invisibilitat, hem transgredit el patriarcal ordre històric establert i hem format xarxes amb la finalitat d'aconseguir uns mateixos objectius futurs.

A pesar d'aquests èxits, estan les experiències personals, el drama humà de totes aquelles dones que veiem, com en un curt període de temps, s'estan afonant les conquestes obtingudes a partir de la lluita històrica, la conscienciació social i el consens institucional. I estem disposades a lluitar contra el sistema que pretenga arrabassar-nos aquests drets.

Moltes de nosaltres seguim patint la diferència salarial, la barrera psicològica de la conciliació davant de l'accés al treball, la cosificació de la dona per part dels mitjans publicitaris, i l'adjudicació de l'àmbit privat com si es tractara d'una herència genètica de la dona.

En aquest 8 de març, el Consell de la Dona junt amb l'Ajuntament de Dénia, fem un balanç laboral i social, evidenciant la precarització de l'ocupació i l'augment de les discriminacions laborals per raó de sexe, i per tant, un agreujament de l'exclusió social de les dones i un augment de la feminització de la pobresa. Per tot això, requerim polítiques que incloguen la dimensió de la igualtat de gènere a l'hora de fer front a l'època de crisi per la qual estem passant, i desenvolupar solucions per a superar-la.

I perquè el respecte a la diversitat siga la norma, apostem per una educació no sexista com a forma d'eradicar la violència de gènere, masclista, homòfoba i xenòfoba. Llitem pels drets de totes, per les que estem ací i per les que estan lluny, perquè el concepte de ciutadania que també reclamen les dones que viuen en situació de guerra o ocupació, siga una realitat.

Llitem per una forma diferent d'entendre i exercir la ciutadania. Alcem la nostra veu per la igualtat!